

den nye regering for det første ikke accepterer bare at hæve strafferammen, så folk ikke skal i fængsel, når de laver en forbrydelse, som er ens fra den ene dag til den anden, plus at effektiviteten hos politiet åbenbart er blevet bedre, plus at de kriminelle, vi har i dag, er af en hårdere karat end tidligere, hvilket betinger, at de skal sidde inde længere tid.

Så der er mange ting, der er årsag til, at kapaciteten i dag er udnyttet fuldt ud. Jeg beklager igen, at der går så mange fri, men vi kan jo altså ikke sætte nogen ind, når der ikke er plads til dem.

(Kort bemærkning).

Lissa Mathiasen (S):

Man kan jo sådan set ikke bruge en beklagelse så meget, for når man nu konstaterer, at tingenes tilstand er, som de er, så er det bare, jeg spørger: Hvordan kan det være, at man i 2002, hvor Dansk Folkeparti ikke var en del af en forligsaftale omkring kriminalforsorgen, sagde: Justitsminister, se nu at søge Finansudvalget om at finde nogle flere penge, vi vil ikke se alle de kriminelle, som er dømt, gå ude på gader og stræder.

Så spørger jeg bare, hvordan det kan være, at man nu fra Danske Folkeparti siger: Det er bare ærgerligt, vi kan ikke gøre noget, og vi accepterer det – for jeg formoder, at hr. Per Dalggaard accepterer og respekterer, at ministeren har givet svaret, at vi først i 2007 kan normalisere tilstanden? Er det tilfredsstillende for Dansk Folkeparti? Eller hvad vil man gøre? Og hvad er grunden til, at man i 2002 godt ville bevilge penge, og at man nu ikke vil? Man vil ikke forholde sig til det.

(Kort bemærkning).

Per Dalggaard (DF):

Det er selvfølgelig noget sludder, at vi ikke forholder os til det. Vi er med i et kriminalforlig, en flerårsaftale for kriminalforsorgen, hvor der nu bliver tildelt mange, mange flere penge, end der nogen sinde tidligere er blevet tildelt, fordi vi har erkendt problemet.

Hvordan ministeren forholder sig i 2002 til en forespørgsel med hensyn til flere penge, skal jeg ikke gøre mig klog på, men det har højest sandsynligt haft noget at gøre med en finansiering, som åbenbart ikke kunne falde på plads dengang. Det ved jeg ikke.

Men jeg siger selvfølgelig ikke, at vi ikke kan gøre noget med hensyn til alle dem, der går fri. Det gør jeg da ikke. Jeg beklager det meget, og

jeg synes, det er – ja, irriterende. Det er simpelt hen ikke korrekt, at det skal ske sådan.

Men igen, vi skal have et sted at putte de mennesker hen, og hvis man skal sætte et lille plaster på såret, så er det jo heldigvis overhovedet ikke de hårdeste kriminelle, der går derude. Det er jo nogle af en lidt mere blid karakter, men det skal ikke være nogen undskyldning. De skal selvfølgelig have den straf, de skal have, og de skal ind at sidde, når der er plads til det.

(Kort bemærkning).

Helge Adam Møller (KF):

Jeg har et enkelt spørgsmål til ordføreren, for fru Elisabeth Arnold spurgte for et øjeblik siden, om hr. Per Dalggaard ikke var klar over, at Poul Schlüter havde haft magten fra 1982 til 1993. Er det ikke korrekt, at i de 10 år, hvor Poul Schlüter havde magten, havde han ikke den retspolitiske magt, for det var jo samtlige 10 år mindretalsregeringer? Den radikale ordfører på det tidspunkt i retspolitik var hr. Bernhard Baunsgaard, og den socialdemokratiske ordfører var hr. Ole Espersen, og man skulle have en af de to med for at have et flertal, og de stod som bekendt begge to for den linje, som den tidligere radikale Bjørn Elmquist førte retspolitik efter, altså slapt og uden konsekvens.

Så mit spørgsmål er altså: Er det ikke korrekt, at man ikke havde noget som helst flertal til at gennemføre den retspolitik, som Poul Schlüter og hans regering gerne ville have gjort?

(Kort bemærkning).

Per Dalggaard (DF):

Jo, det er fuldstændig rigtigt, og det var sådan set også det, jeg forsøgte at forklare fru Elisabeth Arnold. Hun ved udmærket godt, hvad det handler om, netop at Schlüterregeringen jo var en mindretalsregering, der, som hr. Helge Adam Møller så korrekt siger, var afhængig af en slatten holdning på det retspolitiske område hos både De Radikale og SF og Socialdemokratiet, og det er heldigvis blevet ændret nu. Heldigvis!

Men det kan som sagt ikke ændres fra den ene dag til den anden, fordi det kræver bygninger. Mellem 50 og 150 år er de fængsler og arresthuse, vi har i dag. De burde mere eller mindre rives ned alle sammen, og der burde bygges nyt, men det koster jo altså, og det skal finansieres. Og vi har jo set under det sidste forlig i forbindelse med kriminalforsorgen, at Socialdemokratiet slet ikke vil være med til det. De steg bare